

[K. B. Andersen.]

medlem hr. Poul Møller tager de uafhængige med og venstre ikke protesterer, bliver det kun 77. Der skal i alle tilfælde 12 mandater mere til. Ved helhedsløsningen fik man de 11 fra det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men det er vel ikke det, man har tænkt at bygge på? Selv om et valg skulle give mandatforskydninger, tror man da vel ikke i sin vildeste fantasi på, at de 3 partier sammenlagt kan hente de 12 mandater? (*Thisted Knudsen*: Ved jordlovene tænkte man det heller ikke!).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder taleren.

K. B. Andersen: Så vidt jeg husker, har der ikke været valg om jordlovene, men der har været en folkeafstemning, om hvilken det ærede medlem hr. Erik Eriksen har udtalt, som rigtigt er, at hvis en folkeafstemning skal have en mening, kan man ikke derfra slutte direkte — men det kan det ærede medlem jo selv svare på, når han kommer herop om lidt.

Jeg ser godt nok, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fjernt fra Danmark og uden at vide, hvilken flov ende for den borgerlige opposition denne debat har fået, har sagt — det er refereret i Politiken i morges — at han bestemt regnede med, at venstre og de konservative alene ville skaffe sig flertal ved næste valg. Det er vist det, man kalder et rigtigt Kraft-udtryk, men lad det nu ligge.

Der er altså med andre ord ikke noget borgerligt regeringsalternativ. Der kan efter et valg dannes en borgerlig regering — jeg tror ikke, det sker; jeg håber ikke, det sker, men det kan tænkes. Men denne borgerlige regering kan ikke råde over et flertal uden i de forskellige sager at samarbejde med de nuværende regeringspartier eller i hvert fald med det ene af dem. Mon ikke det var klogt af oppositionen at overveje dette, inden man udsletter det radikale parti, og inden man erklærer sig helt sikker på at kunne se væk fra de synspunkter, mit parti repræsenterer?

Det er jo forskellen på den nuværende regering og det såkaldte borgerlige alternativ, at vi kan arbejde, selv om oppositionen sidder med armene over kors og endog får

støtte ved albuerne af det ærede medlem hr. Aksel Larsens folk. Det har vi vist, men det vil V-K-U ikke kunne. Man skal ikke sælge skindet, før bjørnen er skudt, og man skal navnlig ikke forestille sig, at skindet er betydelig større, end bjørnens krop lader formode.

Den tale, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen holdt, var på mange måder ejendommelig. Den var for det første ejendommelig derved, at det ærede medlem hævdede overhovedet ikke at kunne se, at de gode tider var blevet bedre. Det ærede medlem hævdede, at jeg overhovedet ikke havde sagt, hvad fremskridtet bestod i. Det passer jo ikke; det kan det ærede medlem se i Folketingstidende. Hvorfor kan man næsten aldrig få den chance at gribe det ærede medlem i at citere korrekt?

Blandt de forhold, jeg pegede på, var først og fremmest, at beskæftigelsen, der allerede var god i 1960, yderligere er forbedret. I 1960 var ledigheden 4,3 pct., i 1961 var den 3,4 pct. og i 1962 3,0 pct. Betyder det virkelig ikke noget for det ærede medlem, at stadig færre danske arbejdere må affinde sig med ledighedens forbandelse? Jeg nævnte stigningen i forbruget: det private forbrug er fra 1960 til 1962 i faste priser steget med ca. 12 pct.

Det ærede medlem sagde, at det ikke gjorde gode tider bedre, at byggeriet var blevet begrænset. Det ærede medlem ved, at medens der i 1960 stod 28.000 lejligheder klar til indflytning, var tallet året efter 31.600 og i 1962 33.400. Hvorfor så sige det modsatte?

Det ærede medlem hævdede, at jeg skulle have udtrykt rædsel ved tanken om socialisme på dansk grund. Det ærede medlem ved, at det ikke var det, jeg sagde. Det ærede medlem ved, at det modsatte fremgår af det partiprogram, jeg i al beskedenhed også har været med til at arbejde med. Men jeg indrømmer, at jeg vendte mig mod og stadig vil vende mig mod den stalinisme med al dens vold og terror og blodsudgydelse, som det ærede medlem har fægtet for et langt liv igennem.

Det ærede medlems tale var også ejendommelig i omtalen af SF-kongressen. Det ærede medlem dementerede ikke mine oplysninger om, at det ærede medlem havde vildført sin kongres i sin omtale af partiets